

Motion till riksdagen 2005/06:Sk516

av **Kerstin Lundgren (c)**

Avdragsrätt för trängselskatt

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen beslutar om ändring i 9 kap. 4 § och 16 kap. 17 § samt rubriken närmast före 9 kap. 4 § inkomstkattelagen (1999:1229) i enlighet med den lydelse som framgår av bilaga till motionen.
2. Riksdagen beslutar om ändring i 12 kap. 27 § inkomstkattelagen (1999:1229) i enlighet med den lydelse som framgår av bilaga till motionen.

Bakgrund

Genom de beslut som en majoritet i riksdagen och Stockholms stadshus har antagit kommer ett försök med trängselskatter att införas under första halvåret 2006 i Stockholms kommun. Försöket innebär att skattetrycket ökar för nästa alla som med fordon passerar de punkter som riksdagen fastställt för skatteuttag. Grunderna för det förslag som nu skall genomföras har jag i annat sammanhang kraftfullt kritiserat och frågan hör inte i grunden hemma i riksdagen utan i berörd region. Detta är dock inte möjligt utifrån dagens regler, och det är ännu ett skäl till att avvisa föreliggande förslag.

Trängselskattens utformning är dock av största intresse för alla dem som drabbas av den under försökshalvåret.

Avdragsrätt

I det ursprungliga förslaget till trängselskattelag (Stockholmsberedningens förslag) var den enda begränsningen i avdragsrätten för trängselskatter att dessa inte fick dras av som kostnad för arbetsresor, det vill säga resor mellan

Fel! Okänt namn på

bostaden och arbetet. Utredningens förslag var därmed att lösa frågan om avdragsrätt för trängselskatt i enlighet med gällande svenska beskattningsprinciper.¹

Riksdagsmajoriteten valde istället att frågå utredningens förslag och istället införa ett generellt avdragsförbud för trängselskatter. Detta utgör ett klart avsteg från den svenska skatterättsliga huvudprincipen att kostnader för intäkternas förvärvande är avdragsgilla. De i propositionen redovisade skälen för detta är huvudsakligen följande. Ett avdragsförbud endast för arbetsresor innebär att arbetsresor och tjänsteresor behandlas skattemässigt olika, vilket leder till gränsdragningsproblem mellan arbetsresor och tjänsteresor. Detta kan leda till godtyckliga skattemässiga resultat då frågan om en resa är en arbets- eller tjänsteresa kan bli beroende av hur den skattskyldige planerar sin arbetsdag. Vidare kommer uppdelningen att medföra kontrollproblem för Skatteverket och fodrar resurskrävande utredningar. Ett generellt avdragsförbud endast i inkomstslaget tjänst, vilket var Skatteverkets förslag, missgynnar fall där arbetstagaren själv betalar utgifter för tjänsteresor i förhållande till dem där arbetsgivaren betalar utgifterna direkt och är av den anledningen inte en acceptabel lösning. Därför bör trängselskatten behandlas skattemässigt lika oavsett i vilket inkomstslag den utgör en kostnad. Eftersom regeringen inte vill ge avdrag för arbetsresor valde man ändå att stanna för ett generellt avdragsförbud.

Det generella avdragsförbudet kritiserades redan i remissbehandlingen av propositionen. Länsrätten i Stockholms län anförde att de skäl som redovisats för att inte tillåta avdrag inte är tillräckliga för att motivera ett avsteg från huvudregeln om att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster alltid skall dras av. Länsrätten i Örebro län anförde att ett avdragsförbud är principiellt felaktigt i inkomstslaget näringsverksamhet och enligt Naturskyddsföreningen i Stockholms län är avdragsförbudet i näringsverksamhet olyckligt men att föredra framför en generell avdragsrätt.

Den framförda kritiken är befogad. Huvudregeln i svensk skattelagstiftning är att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster alltid skall dras av. I propositionen anfördes inte några ideologiska eller miljömässiga argument för ett avdragsförbud i inkomstslaget näringsverksamhet, utan endast att det är rimligt att trängselskatten behandlas skattemässigt lika oavsett i vilket inkomstslag den utgör en utgift. Det halvårslånga försöket torde inte påverkas till följd av avdragsrättens konstruktion. Däremot är det orimligt att till följd av detta försök införa ett generellt avdragsförbud och därmed en ny princip vad gäller avdrag för kostnader för inkomstens förvärvande.

¹ Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Lagen tillämpas första gången vid 2006 års taxering.

Avdragsrätt i inkomstlagen näringsverksamhet

Avdragsförbudet i inkomstlagen näringsverksamhet innebär en ökad administrativ börda för företagen samt därmed sammanhängande kostnader, detta på grund av att avdragsförbudet ställer krav på företagen att redovisa trängselskatter särskilt samt att sedan, i inkomstdeklarationen, återföra dem till inkomstbeskattning. Det generella avdragsförbudet för trängselskatt går därmed stick i stäv mot Näringsdepartementets meddelande att företagens administrativa börda inom skatteområdet skall minska med 20 procent fram till 2010.

Sammanfattningsvis strider det generella avdragsförbudet för trängselskatt mot den skatterättsliga huvudregeln om att utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster alltid skall dras av. Vidare saknar avdragsförbudet för trängselskatt i inkomstlagen näringsverksamhet både ideologisk och miljömässig förankring och innebär dessutom en ökning av företagens administrativa börda. Det generella avdragsförbudet för trängselskatt bör därför tas bort.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) att 9 kap. 4 § och 16 kap. 17 § samt rubriken närmast före 9 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

Svenska allmänna skatter m.m

Svenska allmänna skatter

4 §

Svenska allmänna skatter får inte dras av. Som sådana skatter räknas bland annat kommunalskatt och statlig inkomstskatt, förmögenhetsskatt och kupongskatt

Skatt enligt lagen (2004:000) om trängselskatt får inte dras av.

16 kap.

17 §

Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten skall dras av. Om skatten eller avgiften sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

Särskilda skatter och avgifter som avser näringsverksamheten skall dras av. Om skatten eller avgiften sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras.

I 9 kap. 4 § finns en bestämmelse om att skatt enligt lagen (2004:000) om trängselskatt inte får dras av.

Avkastningsskatt som beräknas på avsättning i balansräkning med tillämpning av 3 § fjärde stycket lagen (1990:661) om avkastningsskatt på

Fel! Okänt namn på

pensionsmedel skall dras av. Om skatten sätts ned, skall motsvarande del av avdraget återföras det beskattningsår då debiteringen ändras. Om skatten sätts ned genom avräkning av utländsk skatt, hindrar detta inte att hela skattebeloppet dras av.

I 29–31 §§ finns bestämmelser om egenavgifter.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) att 12 kap. 27 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

27 §

Utgifter för arbetsresor med egen bil skall dras av om avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen är minst fem kilometer och det klart framgår att den skattskyldige genom att använda egen bil i stället för allmänna transportmedel regelmässigt gör en tidsvinst på sammanlagt minst två timmar.

Utgifter för arbetsresor med egen bil skall också dras av om bilen används i tjänsten minst 160 dagar under året. Om den används i tjänsten minst 60 dagar under året, skall utgifterna dras av för alla de dagar som bilen använts i tjänsten. Att bilen används i tjänsten beaktas dock bara om körsträckan är minst 300 mil per år.

Avdrag skall göras med 1 krona och 70 öre för varje kilometer.

Utgifter för väg-, bro- och färje-
avgifter skall också dras av.

Utgifter för *trängselskatt*, väg-,
bro- och färjeavgifter skall också
dras av.

Stockholm den 4 oktober 2005

Kerstin Lundgren (c)